

Niemieckie sukcesy odpierające pod Rogaczewem i Newlem

Wysokie straty sowieckie. — Ponowny wielki atak na Londyn. — Wielkie pożary i zniszczenia

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 2. III. 1944.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na południowym odcinku frontu wschodniego bolszewicy przeprowadzali zwłaszcza na obszarze Krzywego Rogu liczne ataki, które pozostały bez skutku.

Na północ od Rogaczewa bolszewicy atakowali skoncentrowanymi siłami na wąskim froncie. Grenadierzy i grenadierzy pancerni udaremniłi wszelkie próby przełamania frontu i przyczynili nieprzyjacielowi, wspierani skutecznie przez arty-

lerię i artylerię przeciwlotniczą, wysokie krwawe straty.

W tych walkach wybitnie się zasłużyła 5-ta śląska dywizja pancerna pod dowództwem generała-majora Decker wraz z podporządkowanymi jej oddziałami piechoty, czołgów i artylerii przeciwlotniczej.

Na północny zachód od Newla siła ataków nieprzyjacielskich wzrosła. Nieustanne próby przełamania frontu trwające cały dzień odparto po ciężkich walkach i rozbiciu 25-u nieprzyjacielskich czołgów.

Na froncie Narwy odparto w

ciężkich zmaganiach ataki sowieckie przeprowadzone przy udziale nowowprowadzonych sił. Po części rozbito je już przed niemieckimi stanowiskami.

Na dalekiej północy na odcinku Kandalakazy niemieckie oddziały zaczepne wdarły się do silnie rozbudowanych stanowisk nieprzyjacielskich i wysadzili w powietrze liczne stanowiska bojowe z ich załogami.

Na przyczółku desantowym Nettuno doszło wczoraj na południe i południowy zachód od Cisterna do zmiennych walk. W kilku miejscach udało się nieprzyjacielowi wdrzeć się do wybrzeży przez nas w dniach poprzednich wysuniętych stanowisk. Artyleria dalekosiężna zatopiła w porcie Anzio frachtowiec i wymierzyła kilka celnych strzałów w dalsze statki.

Zespoły samolotów bojowych kontynuowały swe ataki na statki i wylądunki na obszarze Anzio i ciężko uszkodziły celnymi bombami transportowiec o pojemności 5000 trb.

Z frontu południowego komunikuje się o obustronnej działalności wywiadowczej i zaczepnej.

Ubiegłej nocy zespoły brytyjskich bombowców pod osłoną zwartą kopuły chmur przeprowadziły ataki terrorystyczne na miejscowości w południowych Niemczech. Przez zrzućcenie licznych min, bomb kruszących i zapalających spowodowano zwłaszcza w dzielnicach mieszkalnych miasta Sztutgartu szkody i straty wśród ludności. Nieprzyjacielskie samoloty niepokojące zrzućciły pozatym bomby na obszarze zachodnich Niemiec. Zestrzelono 4 samoloty nieprzyjacielskie.

Lotnictwo niemieckie przeprowadziło ponownie wielki atak na Londyn. Kilku falami nadlatujące ciężkie samoloty bojowe zrzućciły wielką ilość bomb kruszących i zapalających na różne części miasta. Powstały liczne wielkie pożary i znaczne spustoszenia.

Wódz Niemiec przyjął Mandić'a i Perić'a

Rozmowy z chorwackimi mężami stanu przeprowadzono w duchu przyjaznym

Główna Kwatera Führera. 2. 3. Wódz Niemiec przyjął dnia 1-go marca prezesa ministrów niezależnego państwa chorwackiego, Mandić'a i chorwackiego ministra spraw zagranicznych Perić'a.

W przyjęciu u Wodza Niemiec brał udział minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop i szef naczelnego dowództwa sił zbrojnych, generał-feldmarszałek Keitel. Wódz Niemiec

przeprowadził z chorwackimi mężami stanu rozmowę w duchu przyjaznym w sprawie wspólnych i aktualnych dla Chorwacji zagadnień.

Po przyjęciu u Wodza Niemiec prezes ministrów Mandić i minister spraw zagranicznych Perić mieli serdeczne w swym przebiegu spotkanie z ministrem spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop'em.

Naród fiński nie da się sterroryzować

HELSINKI. (DNB). W związku z ostatnim bombardowaniem Helsinek stawia pismo „Uusi Suomi” pytanie, czy Związek Sowiecki zamierza zgotować Helsinkom los Berlina i Londynu. Jeżeli tak jest w rzeczywistości, mówi dalej dziennik, to należy zwrócić uwagę na to, iż na przykład nieprzerwane bombardowanie Berlina nie zdołało zdemoralizować Niemców. Jeżeli się oprócz tego weźmie pod

uwagę, że ludność fińskiej stolicy w stosunku do przeważającej części fińskiej ludności wiejskiej stanowi tylko znikomy procent, to okazuje się wtedy jeszcze mniejszą możliwością sterroryzowania narodu i powietrza. Burzenie fińskich miast, jak stwierdza dalej „Uusi Suomi” może tylko spowodować większą nienawiść fińskiego narodu do Związku Sowieckiego.

Anglo-Amerykanie zawodzą

PÓŁNOCNE WŁOCHY. 1. 3. Znane czasopismo angielskie „Picture Post” omawia w artykule pod

tytułem „Naród wołający o środki żywności” obecne stosunki w znajdujących się pod okupacją anglo-amerykańską południowych Włoszech. Włochy południowe głodują, głosi artykuł, warunki życia w „zaopatrywanych przez Niemców Włoszech” północn. są lepsze niżeli na okupowanym przez Anglo-Amerykanów południu kraju. Również zamieszkujący południe Włoch, którzy w pierwszej chwili witali anglo-saskiego „wybawcę”, zrewidowali w tej chwili swoje stanowisko. Ich początkowe przekonanie, że teraz będą mieli pod dostatkiem pożywienia, rozwiało się niby dym. Miejsce merzeń zajęła twarda rzeczywistość, choćby tego rodzaju, że dzisiaj w Neapolu mniej jest produktów spożywczych aniżeli kiedykolwiek dawniej.

„Picture Post” stawia pytanie, kto ponosi za to winę i odpowiada w ten sposób: W Waszyngtonie i w Londynie sądzono, że Rzym jest za Badoglio i spodziewano się, że jeśli Anglo-Amerykanie zawiadną Rzymem, to można będzie zrezygnować z życzliwości ludności w Neapolu, Mediolanie czy Turynie. Obecnie przekonali się oni, że naród włoski nie bierze udziału w grze Badoglio. Ponadto Anglo-Amerykanie stracili zaufanie wśród społeczeństwa włoskiego przez swą organizację. Ustalony kurs 400 lirów za jeden funt szterlingów względnie za 4 dolary jest ciężkim ciosem dla Włochów.

„Picture Post” widzi bardzo jasno te stosunki, ale i na tym koniec. Opublikowany artykuł nie poprawia sytuacji w południowych Włoszech, ponieważ Anglo-Amerykanie nie są skłonni do żadnej poprawy.

(„Wilnaer Zeitung”)

GENEWA. (DNB). Przybyły z Moskwy korespondent nowojorskiego pisma „News Week” Bill Down oświadczył, iż w Moskwie określa się straty Związku Sowieckiego w tej wojnie na 15 milionów zabitych.

Trzy główne odcinki walk

Front wschodni pod znakiem wzmagającej się działalności bojowej

BERLIN. Front wschodni znajduje się pod znakiem wzmagającej się działalności bojowej. Rozróżnić można trzy główne odcinki walk, przy czym punkt ciężkości spoczywa na odcinku północnym.

MIEDZY NEWLEM A NARWA

Po pierwsze: Odcinek północny od rejonu Newla aż do Narwy. Tutaj przystąpił bolszewicy ze zgromadzonymi w rejonie Newla wojskami w sile kilku dywizyj strzeleckich do oczekiwanego ze strony niemieckiej ataku. Rejon Newla stanowi do pewnego stopnia oś niemieckiego manewru odwrotnego i ruchów elastycznych na odcinku północnym. Dowództwo sowieckie usiłuje obecnie widocznie przez swe silne ataki z rejonu Newla przeszkodzić niemieckiemu manewrowi elastycznemu od południa. Ataki sowieckie nie przyniosły jednak żadnych zdobyczy terytorjalnych. Wojska niemieckie odniosły na tym odcinku pełny sukces obronny.

NA POŁUDNIU OD BEREZYN Y AŻ DO WITEBSKA.

Po drugie: Jako drugi odcinek, który w obecnych walkach szczególnie się skryształizował, może być uważany rejon na południe od Berezyny aż do Witebska. Tutaj atakowali bolszewicy szczególnie w rejonie Robaczewa i na południowy wschód od Witebska. Jednakowoż i na tym odcinku nie udało się im osiągnąć jakiegokolwiek sukcesów. Ataki ich zostały częściowo w walkach wręcz lub przez kontrataki odparte.

PO OBYDWÓCH STRONACH KRZYWEGO ROGU.

Po trzecie: Jako trzeci, godny wzmianki odcinek walk należy uważać rejon z obydwu stron Krzywego Rogu. Celem ataków sowieckich było przełamanie stanowisk niemieckich. Cel ten jednak nie został osiągnięty. Również i na tym odcinku walk odnieśli Niemcy pełny sukces w obronie. Na pozostałych odcinkach frontu wschodniego działalność bojowa nie przekraczała znaczenia lokalnego.

ZWYCIĘSKIE FANFARY MOSKWY.

Jeśli bolszewicy drogą przez anglo-amerykańskie agencje pra-

wsze mówią o nowym, szczególnie decydującym odcinku sowieckiej ofensywy zimowej lub przez wyliczanie zdobytych miejscowości starają się wzbudzić wrażenie nowej fazy ofensywy zimowej, to tego rodzaju sprawozdania nie znajdują żadnego potwierdzenia w faktach. Wymieniane w komunikatach sowieckich miejscowości są to raczej punkty, planowo opuszczone przez wojska niemieckie w trakcie ruchu zachylającego na północ.

Niemieckie środki zaradcze oceniać należy przy uwzględnieniu następujących rozważań: Dowództwo niemieckie uwzględniła niezwykle warunki atmosferyczne obecnej zimy. Według doświadczeń i badań meteorologicznych należy się liczyć z tym, że obecna zima skończy się wcześniej aniżeli normalnie. Na południu frontu wschodniego panuje już odwilż, tak że nadejście okresu błotnistego może nastąpić za kilka tygodni. W centrum i na północy frontu wschodniego panuje wprawdzie mróz do 17 stopni, lecz i tutaj meteorologowie liczą się z daleko wcześniejszym niż zwykle nadejściem okresu błotnistego. Zazębiające się stanowiska na rozmaitych odcinkach frontu wschodniego wymuszają wyrównania frontu ze względu na zbliżający się okres roztopów. Dowództwu niemieckiemu chodzi widocznie o to, by jeszcze przed nadejściem okresu roztopów mając jak najlepsze stanowiska. Przy ocenie zarządzeń niemieckich nie można zapominać o tym, że i luty także nie przyniósł Sowietom oczekiwanego przełamania frontu a przez to swobody ruchów dla działań strategicznych wielkich rozmiarów.

Berling odwraca się od rządu polskiego

SZTOKHOLM. (DNB). Podczas pewnej imprezy w Moskwie polski generał Berling, jak donosi gazeta „Ny Dag”, m. inn. oświadczył: „Nie mamy z londyńskim rządem emigracyjnym nic wspólnego, i kategorycznie odwracamy się od niego”.

Anglia zdradza narody bałtyckie

Wymowna mapa zamieszczona w „Daily Mail”

Angielska gazeta „Daily Mail” opublikowała 3 lutego 1944 mapę, która ma objaśniać położenie 16 republik sowieckich, o których mówił Mołotow. W podpisie mówi się: „Mapa niniejsza przedstawia 16 sfederowanych republik nowego Związku Sowieckiego, o którym mówił we wtorek o północy pan Mołotow. Poszczególne państwa mają mieć pra-

we organizowania własnych, niezależnych armij, nawiązywania bezpośrednich stosunków z obcymi państwami i utrzymywania ścisłych stosunków ze Związkiem Sowieckim, jeśli będą sobie tego życzyły”. Na wspomnianej mapie, jak tego należało się spodziewać, do Związku Sowieckiego wcielone są trzy kraje bałtyckie, Estonia,

Łotwa i Litwa pod numerami 12, 13 i 14 oraz Białoruś. Co do dalszych planów sowieckich względem Polski, Finlandii, Szwecji i innych krajów, mapa przezornie milczy. Stanowi ona wyraźny dowód tego, że Anglia nieodwołalnie zgadza się na wydanie narodów bałtyckich w ręce dozorczy więziennego i katedralnego Stalina.

ZNAMIENNA WYMIANA LISTÓW

Rektor uniwersytetu dorpackiego do Svan Hedina

SZTOKHOLM. Szwedzki badacz Svan Hedin wystosował do rektora uniwersytetu dorpackiego list, w którym wspomina o szczególnie bliskich stosunkach, łączących ze Szwecją uniwersytet, założony przez króla Gustawa Adolfa. Svan Hedin zwrócił uwagę na niebezpieczeństwo agitacji, podkreślającej, że państwa bałtyckie w razie zwycięstwa bolszewików muszą automatycznie odejść do Sowieckiej Rosji, ponieważ przyłączyły się one do niej dobrowolnie i czują się jako republiki sowiecko-rosyjskie. Kto śledził jednak za rozwojem politycznym w okresie ostatnich lat, wie dobrze, że kraje bałtyckie nigdy nie były związane ze Związkiem Sowieckim, lecz odwrotnie, w państwie sowieckim i w bolszewizmie widzą swych śmiertelnych wrogów. Svan Hedin daje następnie wyraz najgłębszemu przeświadczeniu, że wojska niemieckie zatrzymają bolszewicką lawinę i w ten sposób zabezpieczą istnieje

nie i przyszłość narodów bałtyckich. W zakończeniu listu stwierdza on, że istnieje jedna tylko alternatywa: zwycięstwo Niemiec albo bolszewizm! Rektor uniwersytetu dorpackiego odpowiedział Svan Hedinowi listem, m. in. tej treści:

Wielce szanowny panie Svan Hedin! Pański męski list z wyrazami szczerzej sympatii dla Estonii i innych narodów bałtyckich, jak również solidarności z krajami bałtyckimi, w naszej walce o nasze istnienie i przyszłość, jest wielkim bodźcem moralnym. Pański list jest przede wszystkim potwierdzeniem tego, że w Szwecji zachowało się zrozumienie dla naszego zmagania się o los i że znowu rozbrzmiewa głos tych, co walczyli ze wschodem, Gustawa Adolfa i Karola XII.

Groźące nam znów niebezpieczeństwo jest wielkie i ciężkie. Mogę Panu z całą pewnością zaprzężyć, że ani estoński, ani jakikolwiek inny naród bałtycki nie czuje się częścią rozpościerającej

się na wschodzie Syberii i wbrew wszelkim argumentom i wrogiej propagandzie nigdy dobrowolnie nie powziął decyzji przynależenia do Związku Sowieckiego. Najświeższym dowodem tego służą walczące już trzeci rok na froncie wschodnim formacje estońskich i innych bałtyckich ochotników oraz ogólna mobilizacja, jaka niedawno nastąpiła w Estonii, gdzie wszyscy zdolni do walki mężczyźni świadomie i po męsku postanowili wystąpić w obronie swych granic wschodnich.

Zawdzięczając temu, że siła zbrojna w walce przeciw bolszewizmowi niesie ciężką ofiarę krwi, wymieniony przez Pana w sposób zasługujący na podziękowanie uniwersytet dorpacki, który przez wieki stał na straży estońskiej kultury, mógł dotychczas kontynuować swe prace w warunkach stosunkowo spokojnych. Dziś jednak, gdy wszystkie siły mobilizują się na front i dla potrzeb wojny, nie może już ten uniwersytet, jako położony w bezpośredniej bliskości frontu i wystawiony na stałe naloży powietrzne, zamknąć się w murach akademickich, lecz musi stanąć całkowicie do obrony kraju.

Jak dalece słuszne są pańskie uwagi — pisze dalej rektor uniwersytetu — podkreślają to dobitnie ostatnie bolszewickie mordy i rozkazy mordowania. Napewno oglądał Pan z głębokim wzruszeniem obrazek zabitej w Mereküll matki z zamordowanym dzieckiem. Do niniejszego pisma dołączam odpis zeznań bolszewickiego majora Sinkowa, który podczas nieudanej próby ładowania pod Narwą 13 i 14 lutego 1944 trafił do niewoli. Z tych zeznań jasno wynika, że bolszewizm zamierza zniszczyć cały naród estoński wraz z kobietami i dziećmi.

Mamy nadzieję, że głos pański i atutyret, jakim się on cieszy na całym świecie, przyczynią się

do otwarcia oczu i tym, którzy dotychczas jeszcze bagatelizowali bolszewizm, a nawet stawiali się jego poplecznikami. Dla Estończyków i nauki estońskiej list pański jest stwierdzeniem tego, że walkę tę prowadzimy nie tylko dla ratowania naszych kobiet i dzieci, lecz również dla ratowania tych wartości, nad stworzeniem których pracowały pokolenia, a które stanowią kulturę naszego kontynentu, a przez to w ogóle całą zdobycz kultury ziemskiej. Byłoby to dla mnie największym zadowoleniem, gdyby Pan mógł w ten brzemienne w wypadki losowe czasy odwiedzić Estonię i inne kraje bałtyckie by osobiście na miejscu poznać ducha walki i gotowość do niej, jaki nas wszystkich ożywia w obliczu wschodniego niebezpieczeństwa celem stworzenia możliwości życiowych dla przyszłych pokoleń.

List kończy się następującymi słowami: W przedświadczeniu, że stare tradycyjne stosunki między Estonią a Szwecją, a w szczególności między założonym przez Waszego Wielkiego Króla Gustawa Adolfa uniwersytetem w Dorpacie a północnym światem naukowym, będą nadal owocnie kontynuowane, kreślę się z podziękowaniem i z głębokim poważaniem E. Kant, rektor uniwersytetu w Dorpacie.

X

Do listu rektora uniwersytetu w Dorpacie został dołączony protokół dotyczący traktowania ludności cywilnej na terenie Estonii w związku z przedsięwzięciem desantowym w nocy z 13 na 14 lutego pod Mereküll oraz zawierający pisemne oświadczenie majora Sinkowa, oficera politycznego przy sztabie wschodniej floty morskiej i uczestnika ładowania uzupełnionego 260 batalionu brygady morskiej piechoty w nocy na 14 lutego pod Mereküll.

(„W. Z.”)

Estonia przystąpiła do walki

Wyraża odpowiedź Związkowi Sowieckiemu

REWEL. W Rewlu z okazji 26-tej rocznicy uwolnienia narodu estońskiego od bolszewików odbyły się liczne uroczystości. Na wielkiej manifestacji narodu estońskiego, podczas której przemawiali apostołski administrator w Estonii, Vierling, metropolita Alexander i po kilku jeszcze innych przed stawicielach Kościoła pierwszy estoński dyrektor krajowy dr. Mäe, dobitnie wyrażono decyzję narodu estońskiego w walce z bolszewizmem.

Dr. Mäe na wstępie stwierdził, że Estonia znajduje się być może w najcięższym momencie w całej swej historii. Naród estoński znajduje się w obliczu niebezpieczeństwa całkowitego zniszczenia przez bolszewików, jeżeli oni istotnie mieli powrócić. Naród estoński w tej wojnie o bycie lub niebycie poznał swe obowiązki i mobilizacja kraju przeprowadzona była jako dobrowolny akt estońskiego narodu. „Przystąpił do walki o naszą ojczyznę — stwierdził dr. Mäe, — bolszewicy wydali rozkaz całkowitego zniszczenia narodu estońskiego. Znamy te terrorystyczne panowanie z czasów bolszewickiej okupacji w la-

tach 1918 i 1939-40 i dlatego znamy obecnie jedno: „walkę”. — Teraz, kiedy Związek Sowiecki domaga się naszej ojczyzny jako części składowej swego państwa, zawołał dr. Mäe przy hucznych oklaskach tłumy, naród estoński temu przeciwstawia się i odpowiedzialność mobilizacji kraju, wypływającą z woli narodu. Możemy dziś po dokonaniu mobilizacji powiedzieć, że naród estoński dał Związkowi Sowieckiemu swą wyrażoną odpowiedź. Tym samym naród estoński ogłosił, że tak długa będzie walczył za swą ojczyznę i swoją narodowość, aż nasza wolność zostanie zabezpieczona”.

Rozgłoszenia Rewla nadała również z prof. Uluotsem, ostatnim estońskim prezydentem ministrów w czasach przedbolszewickich. Profesor Uluots oświadczył, że ta wojna ma bardzo duże znaczenie, ponieważ wypadki wojenne decydują o bliższej i dalszej przyszłości, a także i o współczesności narodu estońskiego. Gdyby bolszewicy przyszedli do kraju, to Estonia zrównana zostałaby z ziemią, naród zaś zniszczony lub wywieziony.

Obłudny Stalin

Nowe ordery jako środek do celu

Dalszy „dowód” postępu w „dostosowaniu się” Związku Sowieckiego do polityki demokracji

MADRYT. (DNB). — „Informaciones”, w artykule pod tytułem „Sowieckie odzyskanie”, poświęcają uwagę ustanowionym przez Stalina nowym orderom Suworowa i Kutuzowa, którymi odznaczono wielu kierowniczych osobistości spośród aliantów. „Głupcy i umysłowo niedorozwinięci — zaznacza m. in. pismo — mogą w tych nowych orderach, które noszą nazwy słynnych generałów carskich, dopatrywać się nowego „dowodu” postępu w „dostosowywaniu się” Związku Sowieckiego

do polityki demokracji. My wiemy, że to dwa ordery należy zapisać na conto obudy Stalina, przy pomocy której chciałby on przekonać świat o swoim „nawróceniu się”. Ze Stalin, niezależnie od wszelkiej obłudności, wybrał te dwa nowe ordery z pewną utajoną myślą, wynika z zestawienia faktu, że generał Suworow za czasów Katarzyny II zwyciężył Polaków i był sprawcą krwawej porażającej masakry w Warszawie, zaś Kutuzow w r. 1812 przyczynił się do wielkiej porażki Francji.

Kryzys wewnętrzno-polityczny w Stanach Zjednoczonych

SZTOKHOLM. (DNB). Nowojorski korespondent gazety „Stockholms Tidningen” określa porażkę Roosevelta w Kongresie jako drugocząca. Wśród demokratów stwierdzać można silny wstrząs. Wewnętrzno-polityczne zagadnienia usunęły obecnie na dalszy plan wypadki wojenne. Jednogłośnie pokreśla się, że Roosevelt popełnił wielki błąd, używając niemal obelżywych wyrazów w swoim orędziu do kongresu. Wielu obserwatorów jest zdania, że Roosevelt fałszywie ocenił sytuację i teraz stoi w obliczu partyjnego rozłamu, któremu trudno zaradzić. Według nowojorskiego korespondenta gazety „Svenska Dagbladet” kryzys polityczny w Waszyngtonie, stanowiący wyraźną rewoltę przeciw Rooseveltowi,

może mieć nadzwyczajne skutki nie tylko w granicach wewnętrznej ale i zagranicznej polityki Stanów Zjednoczonych. Roosevelt napróżno posyłał przez swego sekretarza Early do prywatnego mieszkania Barkley'a swoje orędzie ułożone w formie niemal przeproszającej. W amerykańskich kołach rządowych istnieje obawa, że rewolta w kongresie wpłynie na takie dziedziny zewnętrznej polityki, jak ustawa o dzierżawach i pożyczkach, Urra i inne zewnętrzno-polityczne sprawy. Przepaść między prezydentem a Kongresem jest tak głęboka, że niektórzy polityczni komentatorzy są zdania, iż przeciwnicy prezydenta wkrótce zaatakują jego politykę zagraniczną.

Oto „pierwsza Lady”

MADRYT. Jak donosi EFE z Waszyngtonu, żona Roosevelta na ostatniej konferencji prasowej broniła stanowiska przeprowadzania przez Anglo-Amerykanów terroru lotniczego i skrytykowała ze swej strony protesty, skierowane przeciwko atakom lotniczym na miasta niemieckie i związane z nimi mordowaniu ludności cywilnej. Są-

dzi ona, że Anglo-Amerykanie „muszą stosować bardzo ostre metody”, ażeby szybko wojnę zakończyć.

Te wywody w zupełności pasują do obrazu, jaki przedstawia sobie Europa co do osoby przedsiębiorczej i politykującej małżonki prezydenta gangsterów.

Generalny strajk w Paragwaju

500 przywódców związków robotniczych aresztowano

Strajkujący wysadzili cztery mosty kolejowe. Żona się ustąpienia prezydenta państwa

SZTOKHOLM. (DNB). Jak donosi z Montevideo, w Paragwaju wybuchł generalny strajk. Wskutek tego, że związki robotnicze żądały ustąpienia prezydenta republiki, generała Morinigo, aresztowano 500 przywódców związków robotniczych. Strajkujący dokonali obecnie szeregu aktów sabotażu i wysadzili w powietrze cztery mosty kolejowe, z tego jeden największy

w kraju. W Asuncion musiało użyć wzmocnionych patroli policyjnych i wojskowych w g. między 10 a 7-mą. W stolicy państwa wskutek nbytku komunikacji autobusowej czynnych jest tylko kilka linii tramwajowych. Przyczyna obecnych rozruchów jest rzekomo nowe rozporządzenie rządu, dotyczące działalności związków robotniczych.

Ciężkie następstwa burzy

W argentyńskiej prowincji Salta

Siedem tysięcy ludzi odciętych od świata zewnętrznego

MADRYT Według komunikatu agencji Efe z Buenos Aires w argentyńskiej prowincji Salta powstały wskutek silnej powodzi deszczowej duże zniszczenia i na ogromnym obszarze przerwane zostały drogi. W licznych miejscowości

osobach zostało ogółem siedem tysięcy ludzi odciętych od świata zewnętrznego. Władze zorganizowały pomoc lotniczą, ażeby zabezpieczyć żywność dla odciętych od reszty świata ludzi.

Nieprzyjacielskie ataki na północy frontu wschodniego rozbite

BERLIN. (DNB). Między jeziorami Pejpus i Ilmeń ustulowali bolszewicy rozbić niemieckie stanowiska lub poszczególnie oddziały rozproszyć i odciać. Gdy na wschód od jeziora Pejpus bolszewicy uderzyli w wielkim sile na znajdujący się w marszu oddział artylerii, należącej do pewnej polowej dywizji lotniczej, rozkazał komendant ustawić działo i pod ogniem ochraniającym tego działa mógł oddział dojść na wyznaczone stanowisko. Dniami i nocami bronili się artylerzyści, mając odcięte i zniszczone wszelkie połączenia przez atakujących ze wszystkich stron bolszewików, odrzucali ich nieustannie do tyłu i spowodowali im celnym ogniem artyleryjskim znaczne straty. Na czwarty dzień udało się pewnemu pułkowi strzelców przerwać pierśień otaczający i uwolnić odciętych towarzyszy bratniej broni. Swoją wytrwałością związali kanonierzy znaczne siły nieprzyjaciela i powstrzymywali bolszewików tak długo, aż została sformowana nowa linia frontu.

Dalej na wschód atakowali bolszewicy pewną wieś przy pomocy czołgów i piechoty, w której to wsi pewien wschodniopruski batalion grenadierów ubezpieczał odcięte tabory i oddziały artylerii. Po wielokrotnych usiłowaniach udało się u-

przyjacielowi w ciągu nocy przejść przez zamrzniętą rzekę, osiągnąć pierwsze zabudowania we wsi i wdrzeć się w siłę około 100 ludzi. Zanim jednak bolszewicy zdążyli umocnić się, udało się na miejsce włamania dwunastu grenadierów pod dowództwem pewnego feldwebela, którzy odrzucili nieprzyjaciela w walce wręcz. Tylko na tym odcinku stracił bolszewicy 40 zabitych i licznych rannych, wobec czego nie mogli oni swych ataków dalej kontynuować. Również tylne strażnice batalionu przerwały się bez przeszkód po wypełnie-

niu swego zadania i zajęły nowe stanowiska. Na północny zachód od jeziora Ilmeń, w terenie pojętym licznymi jeziorami i rzeczółkami, ustulowali bolszewicy przerwać niemiecki front zamaskowany, wykorzystując niedostępność terenu bagnistego. W wyniku przeprowadzonego ataku przy pomocy piechoty i oddziałów naciarskich udało się im chwilowo okrążyć pewien niemiecki batalion grenadierów, a następnie go odciać. Wschodnio-pruski podoficer Boehnke, spełniający czynności obserwatora artyleryjskiego, rozpoznał

groźną sytuację i skierował w to miejsce ogień dział, tworząc ochronną zaporę ogniową wokół batalionu. Tym czynem udaremnił on całkowite odcięcie grenadierów, którzy na skutek tego przerwali się na nowe stanowiska.

Również na południe od jeziora Ilmeń rozbiły się próby atakowania nacierającego nieprzyjaciela na skutek zręcznego kierowania ogniem wysuniętego na przed obserwatora artyleryjskiego. Gdy w czasie ataku przeważających się przy poparciu czołgów ustąpiły czasowo lewe i prawe skrzydła pewnego pułku grenadierów, powstało w środku odcinka przez nieprzyjaciela utworzone półkole, któremu groziło odcięcie go przez bolszewików. Jednak na tym niebezpiecznym stanowisku znajdował się podoficer von Gathen jako wysunięty naprzód obserwator oddziału artyleryjskiego. Z zinną krwią pozwolił on bolszewikom blisko podejść i wtedy dopiero skierował on ogień baterii na nacierające fale piechoty. Atak nieprzyjacielski utknął i został w końcu całkowicie rozбитo, podczas gdy towarzyszące czołgi zawróciły do ubezpieczenia. Straszny w ogniu niemieckiej artylerii ponad 100 zabitych i wielka ilość rannych, zamiechali bolszewicy również i na tym odcinku swych dalszych ataków.

Krótkie wiadomości

SZTOKHOLM. (DNB). Według doniesienia Reutersa, pewien delegat arabski z Palestyny powiadomił rząd egipski, że z powodu aresztowania licznych przywódców arabskich, Arabowie w Palestynie nie są w stanie przysłać przedstawicieli na konferencję panarabską w Egipcie.

SZTOKHOLM. (DNB). Amerykanie pociąg Czongkingowi ustalenie nowego kursu wymiany chińskiego dolara dla cudzoziemców. Według komunikatu „Time” dotychczasowy kurs 20 chińskich dolarów za jeden amerykański został podniesiony do 40 dolarów chińskich za 1 amerykański.

SZTOKHOLM. (DNB). Jak do-

nosi Tass z Moskwy, przyjął w poniedziałek komisarz do spraw zagranicznych Melotov ambasadora Kanady w Związku Sowieckim, Willgress'a.

HELSINKI. (DNB). Donosi się urzędowo: We wtorek wieczorem o godz. 20 zmarł przeżywszy 80 lat byłych prezydent Finlandji Pehr Ewvid Svinhufvud w swej posiadłości dumności.

GENEWA. (DNB). Według Rente ra, brytyjski minister komunikacji lotniczej Sir Archibald Sinclair wyjaśnił w Izbie Gm. we wtorek, że w czasie operacji lotniczych poza Anglią niepowróciło do swych baz w ubiegłym roku 2.500 samolotów.

Gospodarka Stanów Zjednoczonych w zakresie długów wojennych

Zydowskie manewry oszukańcze

Niemcy stale się dziwią, kiedy przez Atlantyk docierają do nich o Ameryki wiadomości, donoszące o zgoła potwornej gospodarce Stanów Zjednoczonych w zakresie długów wojennych. Według wspomnianych wojennych. Według obecna kosztuje Stany Zjednoczone już do dzisiaj więcej, niżelli wszystkie wojny prowadzone razem, jakie dotychczas prowadziła Ameryka. Trudno jest jednak jeszcze przewidzieć, jak bardzo wzrosnie owa lawina długów. I tak już dziś jest faktem, że Ameryka nawet gdyby wojnę wygrała, będzie musiała dźwigać względnie przerzucić na swych obywateli ciężar tak wielkich procentów, że przez całe dziesiątki lat będzie musiała pracować do pewnego stopnia jedynie na rzecz wojny. Z państw poddanych nie będzie można wycisnąć tak wysokich sum i chociażby dochody z ustawy o pożyczkach i dzierżawach, których spłatami Roosevelt na długi czas po wojnie obarczył sprzymierzone narody, miały być wysokie, to jednak nie zdolają one opłacać owego długu związkowego Stanów Zjednoczonych. Również z tak bogatej niegdyś Brytanii, głównego dłużnika korzystającego z pożyczek dzierżaw nie można będzie nigdy wydobyc tych olbrzymich sum, które Stany Zjednoczone potrzebują do opłacenia swoich długów, zwłaszcza, że wielka część długów, wynikających z pożyczek i dzierżaw zaciągniętych przez Brytyjczyków ma być umorzona przez ustępstwa terytorialne. Anglia w ogóle po obecnej wojnie będzie tak finansowo osłabiona, że — zupełnie tak samo jak po pierwszej wojnie światowej — nie będzie mogła po prostu płacić.

Gdy pierwsza wojna światowa kosztowała Stany Zjednoczone za ledwie 41,165 miliardów dolarów złotych, to wojna obecna spowodowała do końca bieżącego roku budżetowego to jest do połowy 1944 r. już ciężar zadłużenia 199 miliardów dolarów, a w ciągu zbliżającego się roku budżetowego wzrosło dalej co najmniej do wysokości 250 miliardów dolarów złotych. Ale nie należy wcale sądzić, że Ameryka przyjmie ten ciężar długów tak już zupełnie bez sprzeciwu. To też „Bastion Sunday Post”

A maszyny rolnicze...

KOWNON. Przy dzisiejszym braku maszyn rolniczych i przy wyjątkowo wygórowanej wartości posiadanych przez rolników maszyn należałoby przypuszczać, że każdy rolnik należałby się pielegnać i cenę swoje maszyny i narzędzia. Niestety jednak fakty, jak to przytacza najnowszy Tygodnik Rolniczy świadczą, że pod tym względem dzisiaj daleko nie jest tak, jak być powinno. To, że piugi, brony i podobne narzędzia przez całą ziemie pozostają na polu, nie uważa się za rzadkość, a przecież i tego rodzaju proste i zdawać by się mogło nieskomplikowane maszyny i narzędzia nie powinny być zabłocone, lecz po skończonej pracy oczyszczone i umieszczone w odpowiednim poddaszem. Gorsza, ba nawet wprost niegodna jest rzecz, jeśli tego rodzaju narzędzia i wyrobki zdarza się także przy większych wyrobach metalowych maszynach. Kosiarzki, kosiarki i inne narzędzia, a nawet ciągniki, na których tu i ówdzie zagrzebane w śniegu. Jest to grzech śmiertelny! Dla tego rodzaju narzędziowego postępowania nie ma wcale

wówczas jeszcze tylko 45 miliardów dolarów złotych:

„Jako naród i jako obywatel poszczególny musimy ponosić te ciężary. Dług państwowy sęga obecnie wysokości równo 45 miliardów dolarów (maj 1941 r.) i wisi nad nami jak kamień młyński u szyi... Każde dziecko, urodzone w Stanach Zjednoczonych, każda para nowożeńców rozpoczyna swój związek długiem 1004 dolarów, a każda rodzina, posiadająca troje dzieci ma zadłużeń na 2510 dolarów, za którą to sumę mogłaby ona wybudować sobie słowny domek”. Tymczasem zaś zadłużenie Związku Stanów Ameryki Północnej wzrosło już prawie czterokrotnie i z każdym rokiem rządów Roosevelta będzie wzrastać o następne — „słaj” miliardów dolarów złotych, a tym samym zwiększą się również zobowiązania ludności Stanów Zjednoczonych.

Problemat gwałtownego wzrostu zadłużenia Stanów Zjednoczonych w wojnie obecnej w porównaniu z pierwszą wojną światową w przedmiocie swoich obowiązków wysokimi płacami nasadniczymi, wynagrodzeniami za godziny nadliczbowe oraz długością dróg dowozu posiłków, dla których trzeba było przede wszystkim zbudować statki. Ale przecież te wszystkie wysokie płace i premie oraz długie drogi dowozów na teatr wojny istniały również i pod czas pierwszej wojny światowej.

Wówczas również trzeba było najpierw budować statki z żelaza, drzewa, a nawet z betonu, które jednak okazały się niezdolnymi do użytku w służbie morskiej, zatarasowując sobą po pierwszej wojnie światowej jeszcze w ślugu lotnicze wody. A teraz już same tylko dowozy do Pacyfiku musiałyby pochłonąć cztery razy więcej, niż koszt ogólny pierwszej wojny światowej. O ileby nie znalazły się inne przyczyny, usadniająca nie bywałe wysoką sumę gospodarki zadłużenia Stanów Zjednoczonych.

Całkowita gospodarka finansowa Stanów Zjednoczonych spoczywa w obecnej wojnie w rękach kancelarii skarbu Stanów Henry Morgenthau'a, żyda-spekulanta z Wallstreet. W zamierzeniach jego leży okaleczenie wszystkich krajów całego świata w złote więzy i narzucenie im waluty złotej, ażeby przez to

od Stanów Zjednoczonych na warunkach wyzysku przez zawarcie umów dzierżawno-pożyczkowych. Im szerzej obejmują świat te transakcje złotowe, tym bardziej staje się świat niewolnikiem złotego cielca z Waszyngtonu. Nigdy jeszcze nie posiadały Stany Zjednoczone większego królestwa, jak ten przedstawiciel żydostwa światowego. Choćby i z czasem poznał się na całym ogonie jego gangsterowskich machinacji majątkiem Stanów Zjednoczonych, gdy nastąpi „wielki obrachunek”, o którym już dzisiaj mówi się w kołach antysemitkich, lecz oczywiście będzie już za późno do ratowania finansów Stanów Zjednoczonych, bowiem żydostwo międzynarodowe dawno już zdąży dopiąć swego celu: niezliczone miliardy dolarów w rękach Stanów Zjednoczonych staną się zdobyczą żydów całego świata. Amerykanin chętnie daje sobie przewisko „sprytny” na swą skłonność do ryzyka w dziedzinie interesów i trzeba przyznać, że dobrze się on orientuje w zagadnieniach, dotyczących jego spraw finansowych, lecz według pojęć amerykańskich t. j. w sposób niezupełnie zgodny z pojęciem honoru kupieckiego. Lecz sato kwestie, leżące po za obrębem jego interesów. Już są dla niego niezrozumiałe. Co obchodzi go polityka? Lub co obchodzi wojna? Lecz gdyby on przeczuwał jak bardzo właśnie jego dotyczy go-

spodarka zadłużeń, jaką uprawia Morgenthau, to by zapewne już utracił swój spokój. Wtajemniczeni w sprawę oczywiście w swoim czasie chwytali się za głowę, gdy się dowiedzieli, że odpowiedzialny urząd kanclerza skarbu Stanów Zjednoczonych objął żyd, a nie mogli nie przedsięwziąć przeciw wyznaczeniu go na to stanowisko. Ale żydostwo wszechświatowe na to tylko czekało, aby finanse Ameryki trafiły w ręce żyda. I trzeba było, aby nastąpiła wojna i wytworzyła się sposobność bez wielkiego trudu maskowania kolosalnych nadużyć majątkiem państwowym Ameryki. Świat wkrótce dowie się, jak to zręcznie nabrał żyd Morgenthau tych „sprytnych jankesów”.

Niepomniernie wysokie koszty wojenne Ameryki w teraźniejszej wojnie światowej zostały wywołane tym, że międzynarodowe żydostwo oszukując Amerykę, tworzy dla siebie fundusz z miliardów dolarów złotych, celem doprowadzenia do skutku swych potwornych projektów zdobycia całego świata.

Skutkiem kolosalnego oszukiwania Stanów Zjednoczonych smowu wzrosła potęga tydostwa światowego, a tym samym zwiększyło się niebezpieczeństwo dla tych krajów, które do dzisiaj jeszcze nie rozumiały, że gwiazda Dawida niesie im zgubę.

Conrad Ferdinand Simmen.

Szybko i zwinnie

Uznanie amerykańskie dla dowództwa i wojsk niemieckich na przyczółku mostowym Nettuno

LIZBONA. Radio i prasa w Ameryce i w Anglii emawiają bardzo gorzkie dla amerykańsko - angielskiego dowództwa „nauki z pod Nettuno”. Pewien w wielu gazetach wydrukowany komunikat sytuacyjny pewnej amerykańskiej agencji prasowej stwierdza, że „ogromna szybkość i zwinność” wojsk niemieckich i niemieckiego dowództwa całkowicie zaskoczyły Anglików i Amerykanów.

Z góry obliczono, ile czasu będą potrzebowali Niemcy, by przyczółek pod Nettuno móc ograniczyć do jego pierwotnych rozmiarów i przeszkodzić jego rozszerzeniu. Lecz obliczenia aliantów pozostały daleko w tyle poza niemieckimi osiągnięciami. Zewsząd nadeszły dywizje niemieckie. Szybkość ich ruchów wykłuczyła wszelki kryzys. Rzeczoznawcy obliczyli, że posuwająca się w kolumnie marszowej z szybkością 25 mil na godzinę dywizja potrzebuje pięciu godzin, by dotrzeć do danego punktu. Niemcy zdążyli przybyć znacznie szybciej, mając skoncentrowane swoje wojska w rejonie na południe od Rzymu. Niemcy zatkali powstałą z początku lukę pod Nettuno „z niewiarygodną wprost szybkością” i potrafiłi tego dokonać, chociaż Włochy posiadają mało dobrych dróg komunikacyjnych, a i te drogi były do tego częściowo zniszczone przez lotnictwo anglo-amerykańskie.

Można więc i należy sobie przedstawić, na co może się zdobyć dowództwo i wojska niemieckie, jeśli kiedyś nastąpi poważny atak na wybrzeże europejskie. Nie wolno zapominać o tym, że wybrzeże koło Nettuno faktycznie było bez obrony. Jeśli się jednak rozpocznie inwazja na kontynent, natknę się na wybrzeże broma.

Odkryte karty

Dyrektor amerykańskiego Instytutu wiedzy lotniczej, Reuben Fleet, przedłożył nieopolicile znamienny projekt podziału przetrzelej władzy na świecie. Chce on podzielić ilość posiadanych samolotów między sprzymierzonych w celu przyszłego opanowania przestrzeni powietrznej w sposób następujący: Stany Zjednoczone i Związek Sowiecki powinni mieć jednakowo wiele lotnictwa, a mianowicie po 30 procent, Anglia 20 procent, a inne pozostałe narody razem 30 procent. Reuben Fleet chce więc praktycznie osiągnięte władztwo nad światem podzielić między Stany Zjednoczone i Związek Sowiecki. Jedna połowa kuli ziemskiej ma należeć do Sowieców, a druga należeć się pilotatorom Anglii została, jak to należy się trzeciorzędnemu partnerowi, zepchnięta na dalszy plan, tak iż, skoro zechciałby zapewnić znaczenie swa-

im interesom na świecie, musiała by się połączyć z Ameryką. Wszystkie inne narody świata poza tymi wami powinny być zadowolone jedną piątą tego przydziału, natomiast wrogowie Stanów Zjednoczonych powinni mieć zabronioną w ogóle wszelką działalność lotniczą. Jest to godnym uwagi, że pałochowie Roosevelta, która odkrywały swoje karty. Ich serdeczność przyjaźni z bolszewikami jest znana już od dawna, jednak są między nimi narodami wolaż jeszcze niektóre zacofane głowy, które nie chcą wierzyć w praktyczne zamiary tego związku. Saszyni Anglikom otworzą się powoli oczy na tę żalosa rolę, do jakiej zostaną zepchnięci z dawniej tak wymagającego i panującego nad światem imperium.

Moskwa: „Szwedzki protest jest bezprzedmiotowy”

Bezceina bolszewicka próba okłamania

SZTOKHOLM. (DNB). Agencja TT donosi, że bolszewicy odrzucili protest szwedzkiego rządu w sprawie zrzucenia bomb na Sztokholm. Nota wyjaśnia, że w omawianym czasie nie znajdował się nad Szwecją „żaden sowiecki samolot”. Z tego powodu szwedzki protest jest „pozbawiony słuszności”.

„Z nieklamany zdziwieniem przyjęła szwedzka opinia publiczna odpowiedź Związku Sowieckiego na szwedzki protest dotyczący zrzucenia bomb na Sztokholm” — tak komentuje „Stock-

holms Tidningen” jako jedyny sztokholmski dziennik poranny, odrzucający odpowiedź Moskwy. Jest to niemożliwe do zrozumienia, mówi się dalej, iż Moskwa pomimo przedłożonej ze strony szwedzkiej faktów, popiera dalej swoje kłamstwo, a ponadto usiłuje oficjalnie narzucić teorię, iż ma się tu do czynienia z prowokacją innych mocarstw. Gdyby ktoś chciał na prawdę wierzyć, że naród szwedzki został przekonany, myliłby się gruntownie.

„Via Stalina” w Neapolu

Zarządzenie komunistycznego burmistrza

RZYM. Dowodem dalszej bolszewizacji Włoch południowych pod okupacją anglosaską jest zarządzenie komunistycznego burmistrza Neapolu, żydowskiego adwokata Eugenio Reale, iż odtąd jedna z głównych ulic Neapolu, Via Roma, nazwana została Via Stalina. Na rozkaz brytyjsko-amerykańskich władz okupacyjnych, które równomiernie rozdzielały zaszczyty

wśród aliantów, trzeba było też zmienić nazwę dwu innych ulic, które otrzymały nazwę Roosevelta i króla angielskiego. W krótkim czasie po umieszczeniu tablic z nowymi nazwami ulic, umieścili nieznanym sprawcy przed nazwiskiem Stalina znaki, które w języku włoskim zmieniły nazwę w sensie „Precz ze Stalinem”

Przeplisy policyjne dla pojazdów mechanicznych i konnych

1. Jadąc trzymać się prawej strony ulicy. Zabrania się podczas jazdy przeskakać innym jadącym, lub zwiększać szybkość. Po pierwszym sygnale należy natychmiast dać drogę z tyłu jadącemu kierowcy.

6. Nie robić żadnych manewrów w miejscach ruchu. Zawsze przestrzegać ogólnego porządku i w ten sposób można osiągnąć porządek w miejscu celu.

2. Wymijać jadącego tylko z lewej strony i tylko wtedy, jeśli droga przed sobą jest wolna. Nie wolno wymijać na skrzyżowaniach dróg, zakrętach, przejazdach kolejowych i takich miejscach gdzie droga przed sobą nie bardzo jest widoczna. Wymijając wozy ciężarowe, dać sygnał i wymijać w ten sposób:

7. Miejsce postoju wybierać należy z prawej strony chodnika w ten sposób by jadący nie mieli przeszkody wjeżdżając na podwórkę. Zatrzymywać się można w odległości 10 metrów od zakrętów ulicznych. Nie wolno zatrzymywać się na postój na wąskich ulicach, gdzie innym pojazdom nie zostaje więcej miejsca jak 3 metry, i w takich miejscach, gdzie są wywiezione odpowiednie znaki regulacji ruchu.

a) by wymijający mógł jechać prawą stroną jezdni,
b) by żaden pojazd mechaniczny w szybszym tempie nie jechał od wymijanego, w ten sposób zachowując szybkość należy również zwracać baczną uwagę, na dostateczną szerokość przebywanej drogi,

8. Nie zostawiać pojazdów mechanicznych z motorem niezgaszonym. Niezależnie od tego należy pojazd zahamować. W miejscach gdzie ruch jest wielki, nie można wsiadać i wysiadać z pojazdów, inaczej, jak tylko z prawej strony. Przy spotkaniu z procesją, pogrzebem, strażą ognową, wojskiem i t. p. należy im miejsca ustąpić, zmniejszyć szybkość, lub też zatrzymać się tuż przy chodniku, dając odpowiedni sygnał.

c) w wypadku znalezienia się na skrzyżowaniach ulic gdzie nie ma specjalnych znaków orientacyjnych pierwszeństwo przysługuje temu, który znajduje się z prawej strony. W tym wypadku jednak pierwszeństwo mają przede wszystkim pojazdy mechaniczne.

9. Jadąc o zmierzchu należy odpowiednio zaciemnić światło, według przepisów obrony przeciwnocnej.

Zawsze należy dawać pierwszeństwo wojsku, policji, strażi ogniowej i karetkom pogotowia. Pamiętać zawsze, że pierwszeństwo nie ma miejsca tam gdzie ruch jest regulowany przez policjanta.

10. Jechać ostrożnie. Zważać baczenie na znaki regulujące ruch kołowy, oraz znaki dawane przez policjanta, i stosować się do nich. Kierowcy pojazdów powinni być trzeźwi i podczas jazdy palenie im jest wzbronione. W wypadku zdarzenia się z innym pojazdem lub innego nieszczyśliwego wypadku, należy natychmiast zatrzymać się i w pierwszym rzędzie zabezpieczyć się ewentualnie ofiarą tego wypadku, bezwzględnie na to czy kierowca jest winien czy nie. O wypadku powiadomić natychmiast najbliższe władze policyjne. Do chwili przybycia policjanta, na zyczenie osoby cywilnej (poszkodowanej) należy wykładować się okazując swój dowód osobisty.

4. Na skrętach ulic skracając w lewą stronę jechać jak można pod kątem „wielkiej krzywej” skracając w prawą stronę jechać „małą krzywą”.

5. Skracając na zaułkach i skrzyżowaniach ulic należy dawać znaki: auta powinny w odpowiednim czasie zwrócić odpowiedni znak w tą stronę, w którą chce się jechać. Motocykliści, rowerzyści i woznicy podnoszą rękę wskazując kierunek jazdy.

Pamiętać zawsze, że te „drobne znaki” mają zawsze ogólne znaczenie dla ruchu i według nich można się orientować.

Komendant Policji m. Wilna.

Od Wydawnictwa.

Celem uniknięcia reklamacji przerw w otrzymywaniu wazety prosimy naszych prenumeratorów na prowincji o wpłacanie prenumeraty na m-c następnego do dnia 15-go każdego miesiąca. Wafaty otrzymane po 25 będziemy zaliczać na dalsze okresy. Jednocześnie prosimy o dokładne i szybkie podawanie adresów.

Kompozytorzy i aktorzy tekstów w koncertach St. Piaseckiej

W ubiegłą niedzielę odbył się w Teatrze Miejskim drugi z rzędu koncert popularnej w Wilnie śpiewaczki St. Piaseckiej, który jak i poprzednio cieszył się dużym powodzeniem. O samej artystce i o sposobie jej wykonania pisaliśmy już obszernie z okazji pierwszego koncertu, a teraz chcemy parę słów poświęcić muzyce, tekstom i kompozycji programu, mówiąc teatralnie „wejść w kulisy koncertu”. Artyści, pieśni, piosenki — to co stanowi kwintesencję jej koncertu, są wielce różnorodne tym etekawsze. Człon ich zasadza się na przebojach obecnej Warszawy. Obok nich wszakże stycieliśmy kilka kompozycji autorów obcych, asymilowanych przez śpiewaków i publiczność, cieszących się nie małym powodzeniem. Autorzy rdzennych i półrdzennych kompozycji to: Drabik, Markowski, Dostał, v. Budey, Gentner. Wymienić także należy kompozycje hiszpańskie, sygnowane przede wszystkim nazwiskiem Suez. Kompozycje wileńskie prezentuje zdolny literat i kompozytor S. Konter. Szczególnie wart wzmianki podkład muzyczny, opracowany przez Kontera do wiersza pod tytułem „Matuli”, a oparty na muzyce Chopina. Krokami wielce nowatorskim i odważnym było powiązanie kilku mazurków Chopina w całość, przy czym jednak zdołano uzyskać duży efekt harmonii i synchronizacji muzyki ze słowem. Teksty zaś wileńskie dziełem Kontera, a poza tym udanie zadebiutował Zorny, pisząc „Kwieciarkę” i inne.

Kompozycje programu koncertowego S. Piaseckiej oparta została na zasadzie współdziałania śpiewu, gry, kostiumów, światła i w miarę możności także oryginalnej inscenizacji. Chwytając się tego rodzaju środków, koncertantka usiłuje stworzyć odrębną atmosferę w wykonaniu każdej poszczególnej piosenki. Zadanie wypełnienia dwugodzinnego programu z dwudziestu długimi utworami zostało złożone w dużej mierze także na barki dwóch pianistów Kuncewicza i Suchockiego, koncertujących przed kurtyną, systemem

gólnie wart wzmianki podkład muzyczny, opracowany przez Kontera do wiersza pod tytułem „Matuli”, a oparty na muzyce Chopina. Krokami wielce nowatorskim i odważnym było powiązanie kilku mazurków Chopina w całość, przy czym jednak zdołano uzyskać duży efekt harmonii i synchronizacji muzyki ze słowem. Teksty zaś wileńskie dziełem Kontera, a poza tym udanie zadebiutował Zorny, pisząc „Kwieciarkę” i inne.

Kompozycje programu koncertowego S. Piaseckiej oparta została na zasadzie współdziałania śpiewu, gry, kostiumów, światła i w miarę możności także oryginalnej inscenizacji. Chwytając się tego rodzaju środków, koncertantka usiłuje stworzyć odrębną atmosferę w wykonaniu każdej poszczególnej piosenki. Zadanie wypełnienia dwugodzinnego programu z dwudziestu długimi utworami zostało złożone w dużej mierze także na barki dwóch pianistów Kuncewicza i Suchockiego, koncertujących przed kurtyną, systemem

Wiadomości z dnia

PIĄTEK
3
Kunegundy.

Marzec. Wschód słońca 6.17
Zachód słońca 16.49

DZIŚ ZACIEMIAMY OKNA OD GODZ. 17.25 DO GODZ. 06.00.

— DYŻURY APTEK. W tygodniu od 28 lutego do 6 marca następujące apteki mają nocne i świąteczne dyżury: Apteka Nr. 7 przy ul. Zawalnej 41 (tel. 799), Apteka Nr. 8 przy ul. Ostrobramskiej 25 (tel. 1578), Apteka Nr. 14 przy ul. Witoldowej 22 (tel. 1698), Apteka Nr. 15 przy ul. Wilkomierskiej 3 (tel. 481), Apteka Nr. 334 przy ul. Gedimino 33 (tel. 1098), Apteka Nr. 336 przy ul. Sawanorii 10 (tel. 468) i Apteka Nr. 29 (tel. 1357).

rewii czy warietę. Intermeza muzyczne w przerwie między jedną a drugą piosenką pozwoliły uniknąć luk w programie, skomponowanym cyklami według rodzajów utworów, co nie nastąpiło potrzebny przesadny zmian kostiumowych i różnicy nastrojów.

— SPRZEDAŻ MAKI PSZENNEJ. Na kartki żywnościowe 26 okresu wyżywieniowego dzieciom od lat 6 do 18 na odcinki „mąka pszenna” sklepy już sprzedają mąkę w oznaczonych normach na okres 4 tygodni. Również na kartki żywnościowe różowego sklepy sprzedają mąkę pszenną. Na kartki białe mąka pszenna sprzedawana jest tylko na 1 odcinek.

— KARTKI ŻYWNOCIOWE NA 27 OKRES APROWIZACYJNY. Mieszkańcy m. Wilna w okresie wyżywieniowym od dnia 6 marca do 3 kwietnia 1944 otrzymają kartki żywnościowe w następującym porządku. Mieszkańcy m., których nazwiska zaczynają się na litery: A, B, C, Cz, D, E w dniu 6 marca, na litery: F, G, H, I, J, M, N, O, P w dniu 7 marca, R, S, Sz, T w dniu 8 marca, U, W, Z, w dniu 9 i 10 marca.

W dniu 9 i 10 mogą otrzymać wszyscy spóźnieni, którzy z bardzo ważnych powodów w wyżej oznaczonych dniach nie mogli odebrać swoich kartek żywnościowych.

— PREMJE HODOWCOM Nasion. Rolnicy, którzy trudnią się hodowlą nasion i innych plodów rolnych według umów zawartych z urzędem gospodarstw rolnych otrzymają znaczki premjowe. Na podstawie jednego znaczka można nabyć 500 gr. cukru.

— PREMJE ZA ZIOŁA LECZNICZE. Punkty skupu „Sodyby” przystąpiły do skupu ziół leczniczych. Za dostawione dwa kg. tych ziół wydaje się jeden punkt premjowy. „Sodyba” skupuje każdą ilość ziół leczniczych.

— ROLNICY MOGĄ INSTALOWAC OŚWIETLENIE ELEKTRYCZNE. Rolnicy, którzy dostawili obowiązkowe kontyngenty oraz otrzymali znaczki premjowe mogą u siebie instalować oświetlenie elektryczne. W tym celu należy zgłosić się do referentury energii elektrycznej, gdzie na podstawie znaczków premjowych otrzymają pozwolenie na nabycie potrzebnego materiału instalacyjnego.

— ZA PIJAŃSTWO DO OBOZU PRACY. Onegdaj Stanisław Julis będąc w stanie mocno nietrzeźwym wraz ze swoją przyjaciółką Olgą Wysocką przybył do swojej

żony (Pióromont 12—5) gdzie rozpoczął awanturę i bjażył oraz wybił przy tym okna sąsiadom. Przybyła policja awanturującą się parę umieściła w obozie pracy.

— ŁAZNIE. W dniach 3 i 4 marca będzie czynna tylko jedna łaźnia Nr. 2 przy ul. Stefańskiej Nr. 29. Kasa czynna: w piątek od godz. 10 do 17 i w sobotę od godz. 9—17.

— POŻAR SKUTKIEM NAPALENIA W PIECU. Onegdaj w godzinach wieczornych w domu przy ulicy Ponskiej Nr. 53 skutkiem zbyt silnego napalenia w piecu wybuchł pożar, który zniszczył mieszkanie dozorky domu i dach sąsiedniego domu. Straż ogniowa pożar zlokalizowała.

— SKRADZIONO ROWER. W dniu 27 ubiegłego miesiąca Propokowiczowi Aleksandrowi zamieszkałemu we wsi Uszkielach gminy Turgejskiej skradziono rower zostawiony przez niego przy ulicy Sadowej u dozorky. Nieznani sprawcy po wylamaniu drzwi do składzika dokonali tego czynu. Dochodzenie prowadzi kryminalna policja.

OFIARY
Robotnicy kooperatywy „Dziś” dla polskich biednych dzieci RM 50

KINA

Soldatentheater II (Wileńskie Wileńska) 47, tel. 6-77
„MÜNCHHAUSEN”

CASINO (Wileńskie) 47, tel. 6-77
„DZ NGLA WOŁA”

ADRIA (Wileńskie) 38, tel. 10-37
„NAMIĘTNOŚĆ” z Olgą Czechową.

MUZA (Nowogródzka) 5, tel. 6-82
„DZIECI SZCZĘŚCIA”
Początek seansów w dni powszednie o godz. 15 i 17, w soboty o godz. 15 i 19 i w dni świąteczne o godz. 13 tej.

AUSRA (Fytima) 54, tel. 10-70
„EPIZOD”

„BRAZYNA” w N. Wilejce.

„CZERWONY MŁYN”

BIURO BUDOWLANE
Dypl. inż. W. JANKAUSKAS
KOWNO—WILNO—WIENIA.
Oddział wileński
Gedimino 33 mieszk. 4.
Do dużych robót budowlanych oraz montażowy h w poludniowo-wschodnich Niemczech potrzebni są inżynierowie, technicy, elektro-monterzy, diuzarze i inni robotnicy. Upróż tego przyjmowani są na kurs przygotowawczy uczniowie szkół technicznych i rzemieślniczych w wieku od 17 do 25 lat. Po ukończeniu powyższego kursu będą oni przydzielani na roboty w charakterze robotników wykwalifikowanych. Informacja o warunkach umowy od godziny 8—13 i od 14 do 16 1/2.
Dyrektor Biura
Dypl. inż. W. JANKAUSKAS
Główny inż. A. MELECHOFF.

LI-MI-PA
poszukuje
męskich, damskich i dziecięcych
Krawców.
Warunki dobre. Zgłaszać się do kierownika pracowni ul. Didzioji (Wielka) Nr. 7.

Wózki dziecięce
reperuję, maluję, daję nowe koła i inne części.
Kupię stare wózki, ceratę, celuloid, wąż gumowy i inne materiały.
Pracownia wózków dziecięcych Trocka 16.

TEATR—REWIA

w lokalu kina
„MUZA”
Nowogródzka 3
od dnia 3-go marca r. b.
PREMIERA
WIELKA KAZIUKOWA REWIA,
„POD ZNAKIEM HUMORU”
przy udziale sil zagrajcznych oraz całego zespołu teatru

„ALI-BABA”
Początek przedstawień 314 go marca o godz. 17 i 19-ej, w niedzielę o godzinie 15, 17 i 19-ej.
Przeasprzedaż biletów:
Wileńska 16 i Wielka 32.

KUPOJ! zbiory znaczów pocztowych.
Płacę dobre ceny.
Pilies (Zamkowa) 18—2. Sklep znaczkowy. W niedzielę i święta Jasiniejskiego (Jasiniejskiego) 16—3.

Stal szlifierską i almaz (carborundum) w każdej ilości
KUPI
ZAKŁAD KAMIENIARSKI
Rossauer str. (ul. Rossa) Nr. 14.

Juliusza Ippolita
„Słownik polsko-niemiecki”; Podręczna encyklopedia lekarza-praktyka, I. Menes; „Słownik hiszpańsko-polski”, św. Ambrogo „Mowy”, J. Ruysbroeck „Myśli” Ludwiga „Nil”, Chłędowskiego „Rokoko we Włoszech” kłpi antykwariat Svente Jone Nr. 1.

PRACOWNIA muzyczna kupi plan no fortepian lub akordeon, potrzebujące nawet największej reparaacji.
Wielka 27 lub Bakazta 2—24.

RÓŻNE
FORTEPIAN Gebauha stan dobry, rozmiar 1,4x2,0 met. zamienię na opał. Adres: Sw. Jacka 2-1 w dni świąteczne od 8 do 13 inne dni od 18 do 20. 2221

POLWAGA 33 ha 15 km od Wilna od dam na polow. Szczęgoly Ausros Vertu (Ostrobramska) 25—24 L. Kwiatkowska. 2288

FUTRO karakulowe i pantofli na korkach — koturny półbuty Nr. 36 prawe — nowe zamienię na opał. i 2 sukienki wełniane. Gedimino 15—3. 2230

FORTEPIAN zamienię na opał. Markuciu (Majowa) 6—4. 2338

KILKA obrusów zamienię na pokrowce, ręczniki lub opał. Orzeszko wej 9—13. Godz. 12—14. 2338

MEBLE: stoly i sypialnia wymienię na opał. Pavilnys (Wodna) 18—3. 2318

Dnia 5-III-44 r. o godz. 12-ej odbędzie się w TEATRZE MIEJSKIM d. Pohulanka

PO TORZENIE
Koncertu Muzyki Popularnej w którym wystąpi
Jadwiga Lagunowna — śpiew
i
Stanisław Dzgielewski — solo fortepianowe

W programie: Chopin, Czajkowski, Denza, Nowowiejski, oraz Lenar, Dostel, P. Preuder i inni. Przesprzedaż biletów w kasie Teatru, w g. 10—12 i 16—18 i w firmie Fadziewicz ul. Wileńska 52.

MOGĘ prać bielzone. Oferty do Adm. „Gońca” pod „Praczką” 2317

PANTOFLE damskie czarne nr. 37 zamienię na śniegowce sukielne, czarne. Bonifraterska 14—10.

PROSZĘ krewnych i znajomych którzy by wiedzieli coś o Manciewicz Maurycji z domu Martusiewicz ur. w 1863 r. zawiadom id Irene Klimowicz, Lentvaris Kestudis 19. 2318

PLASZCZ skrzany średniej wielkości zamienię za dopłatą na duży, lub takowy kupię. Zgłoszenia do Adm. „Gońca” pod „Narciarzki” 2308

POPIELICOWY błam i trykot pod płaszcz damski zamienię na futro lub kowe wymagające wielkiej reparaacji ewentualnie futro takie fokowe lub zaklet kupię a błam zamienię na opał. Palangos (d. Poznanska) 2—5-6 wejście jak do sklepu z ulicy g. 12—16. 2314

SZAFĘ trzyczdrzwłową z lustrem zamienię na drzewo. Kalwarjo str. 12—6. Wejście z frontu. 2291

SIEKIERKĘ zamienię na kijek. Oferty do „Gońca” pod „Strzyk” 2302

SZAFĘ trzyczdrzwłową wylmienie na opał. Pymilno 31—12 2263

SKRADZIONO kartki żywnościowe na naz. Skrobotan Agaty Nr. 208138, Skrobotan Marii Nr. 208139 oraz dodatkowa kartka żywnościowa Nr. 65781 oraz różniczek. Znalazcę proszę o zwrot pod adresem. Svidisgaldie (Rydzka Smigiego) 37—4. 2338

ZGUBIONY Arrebitsauswela Nr. 633 wydany przez Orskommandantur Wilna i różową kartkę na narwiszko Planko Lech urodz. 25. II. 27. proszę odnieść z wynagrodzeniem. Włinastr. 10—19. 2327

ZGUBIONY Pases na naz. Amenkowicz Czesław, unie ważnia się. 2322

ZAMIENIĘ nową spacerówkę na opał. Lvovo 11—8.

ZAMIENIĘ wózek głęboki na opał w dobrym stanie. Wielka 29—5. 2335

ZAMIENIĘ na opał spacerówkę „Konkon”. Zarzecze 8—1-a. 2271

ZAMIENIĘ na opał dachy, lub za mięnię na foki za dopłatą. Wzrost mały. Zgłoszenia do Redakcji pod „Dachy” 2304

ZAMIENIĘ na opał tremo w jesionejowej oprawie stołek jesionowy, Historje malarstwa Macfalla, samowar duży niklowany, patio na 3 letniego chłopca, wanne i wanienke. Gedimino 48—18 wejście od ul. Stromej. 2224

ZYLANI (wzrody gołeni) usuwam— od 7 rano do 11 i od 3 pp. do 7 pp. Gedymina (d. Mickiewicza) 39—4. 2310

WÓZEK głęboki w dobrym stanie zamienię na opał. Lentpjuvii (Tartarki) 9—6. 2321

ZEISS Ikon aparat do powiększeń filmów fotograficz. Leiki Contax (24X 33) na pocztówki przy świetle dzien. zamienię na opał. Tiltu (d. Mostowa) 15—5, godz. 4—5. 2298

ZAKŁAD Pogrzebowy J. Rakowskiego przy ulicy Kalwaryjskiej 4. Polca własne Karawany Białe i Czarne po cenach najniższych. 2042

ZGUBIŁ ples owonarek (wilk). Za odprawienie lub wskazania bez prawnego posiadacza dobre wynagrodz. Jaksto 7-20 od 8—12. 2257

ZGUB. Lalk. Asm. Lind. Nr. 89472 wył. 1942. 12. 16 na naz. Pawchowa Aleksandra, unieważnia się. 2376

KUPIĘ złoty zegarek męski ręczny, nowoczesny ewentualnie kieszonkowy. Oferty do Adm. „Gońca” pod „Zegarek” 2319

KUPIĘ srebrnego lisa. Angliu (Węglowa) 10—15. Zgłoszenia od 16—20 g. 2332

KUPIĘ podszewkę na damski płaszcz pożądanego koloru szary, oraz koszule męskie dzienne Nr. 38—9 Tiesloji (Prosta) 2—1 wzgl. Red. „Gońca” sub „Podszewka” 2337

KUPIĘ Irygator niebijący się 1 litr 1,1/2. Kalwarju 124—1. 2280

KUPIĘ kostium damski w dobrym stanie na średni wzrost ewentualnie materiał na kostium. Jasiński (Jasińskiego) 18—7. (wejście z ulicy). 2279

KUPIĘ pianino „Blutner” względnie „Schredera”. Zgłoszenia do Adm. „Gońca” pod „W” 2323

NATYCHMIAST kupię pantofle, czółenka, Nr. 38 bordowe, lub czarne na śtupku, lub sportowe półbutki zamszowe, eleganckie, brązowe, bordo lub czarne. Adres w „Gońcu” pod „Z” 2323

NATYCHMIAST kupię materiał na płaszcz damski, pożądanego koloru stary, dwie sztuki tapek karakulowych. Subocz 7—6. 2284

PIANINO lub fortepian oraz meble salonowe (gabinetowe) kupi natychmiast firma „Lentpjuvii” Didiolji 44, tel. 19-20. Pośrednictwo niepożądanę. 2280

St. Witkowskiego „Historia Egiptu”, Zopolawskiego „Między Niemnem a Dźwiną”, St. Kłuzniaka „Urbanizm”, J. Barono „Ruski letwili jodynas”, A. Valentin „Henryk Helene”, jubileuszowe wydanie dzieł L. Toistoja (39 t.) kupi antykwariat Svente Jone Nr. 1. 2218

STRZYKAWKĘ do strzyżek 2 cm nietłużącą się sprzedam. 78 RM. Malunju (Mitynowa) 57—10 po południu. 2305

KUPIĘ pantofle czółenki Nr. 33—34 na wysokim obcasie wraz kurtkę i spodnie dretchowe na wzrost wysoki. J. Jasińskiego 18—1 front I-sze piętro. 2289

KUPIĘ białe i kolorowe szmaty nie nadające się do użytku także kupię włosy zgłaszając od godz. 8 do 10. Vitauto 10—5 Zwierzyniec. 1917

Za spokój duszy
Grzegorza Andriejewa
arysty-rzeźmiera absol. U.S.B., który zginął pod Kaluszyńm we wrześniu 1919 r., odczekał się Nabożeństwo w cerkwi Znamieńskiej na Zwierzynce dnia 5 marca b. r. o godz. 12, na które zapraszają Przyjaciół i Znamowców Żona, Siostra i Brat.

Podziękowanie
Wszystkim, którzy przyczynili się do uratowania życia i zdrowia wacawy Wojciechewiczówny, a szczególnie p. dr. dr. Umiaszowskemu, Sypniewskiemu, Swidwie, Welokowicz oraz Keleżankom ss. Jarskiej, Sawickiej i namci Wojciechowiczówna.

Podziękowanie
Wszystkim, którzy przyczynili się do uratowania życia i zdrowia wacawy Wojciechewiczówny, a szczególnie p. dr. dr. Umiaszowskemu, Sypniewskiemu, Welokowicz, Swidzie i S. Jarskiej tą drogą składamy najserdeczniejsze podziękowanie.
Siostrina,

Dr. M. Matulejewa
choroby kobiece i akuszerka. Uosto (Portowa) 3 m. 4. Godz. przyjęć: od 15—17.

Dr. Med. GUSTAW MARKIEWICZ
Choroby skórne, weneryczne. Gedimino (d. Mickiewicza) 1—14. Tel. 997 od godz. 8—13 i od 15—18.

Dr. Med. GUSTAW MARKIEWICZ
Choroby skórne, weneryczne. Gedimino (d. Mickiewicza) 1—14. Tel. 997 od godz. 8—13 i od 15—18.

Dr. Med. WIKTOR PIESKOW
Choroby nerwowe i weneryczne. Uosto (Portowa) 3 m. 4. Ordynuje od 12—14 i 16—17.

Dr. PIWECKI ALEKSANDER
Choroby weneryczne. Pilies (Zamkowa) 12—5. Poniedziałki, środy, piątki od 12—15, wtorki, czwartki, soboty, niedziele od 14—18.

Dr. RUTKOWSKI ALEKSANDER
b. Starszy Asystent Kliniki Wewnętrznej i Neurologicznej — Przyjmuje od godz. 10 rano do 3 pp. i od 6 pp. do 7 pp. Wezwania do domu przyjmują się od 7 rano do 7 wieczór. Gedimino (d. Mickiewicza) 39—4.

Dr. Med. WILKOWICZ HELENA
Przyjmuje porody. Robi zastrzyki (bańki ciete i zwykłe). Masaż. Ostrobramska 15—1

Adres Redakcji i Administracji: ul. Gedimino 11-a (I piętro). Telefony: Sekretarz Redakcji 42, Relakcja 8-13, Administracja 7-09, Skrepu. a 6-99. Godziny przyjęć w sprawach redakcyjnych od 10 do 13. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 11 do 13. Administracja czynna od godz. 7 do 16 (oprócz niedziel i świąt). Ceny ogłoszeń: wiersz milim. na 4 str. 12 fen., nan dlowe o 100 proc. drożej. Za podanie adresu do Administracji — 30 fen. Stronica ma 12 szpalt. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia i terminu ogłoszeń.